

נדב ואביהוא – בקרובי אקדש

Nadav and Avihu: I Am Sanctified By Those Close To Me

לע"נ אמי מורתי מרים בת יצחק ורבקה הכ"מ

(1) ויקרא

« ויקחו בני־אֶהרֶן נָדָב וְאַבִּיהוּא אִישׁ מִחֶתְנוּ וַיִּתְּנוּ בָהֶן אֵשׁ וַיִּשְׂמִי עֲלֵיהֶן קִטְרֶת וַיִּקְרִיבוּ לִפְנֵי יְהוָה אֵשׁ זָרָה אֲשֶׁר לֹא צִוָּה אַתֶּם: » ותצא אש מלפני יהוה ותאכל אותם וימתו לפני יהוה: « ויאמר משה אל־אֶהרֶן הֲוֹאֵ אֲשֶׁר־דָּבַר יְהוָה | לאמר בקרבי אקדש ועל־פני כלהעם אכבד וידם אהרן: » ויקרא משה אל־מִישָׁאֵל וְאֵל אֶלְצָפָן בְּנֵי עֲזִיאֵל דָּד אֶהרֶן וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים קָרְבֹּי שָׂאוּ אֶת־אֲחֵיכֶם מֵאֵת פְּנֵי־הַקֹּדֶשׁ אֶל־מַחֲוֵן לַמַּחֲנֶה: « ויקרבו וישאס בכתנתם אל־מַחֲוֵן לַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר דָּבַר מֹשֶׁה: » ויאמר משה אל־אֶהרֶן וְלֹא־עֲזֹר וְלֹא־אֶתֶּמָּר | בְּנֵי רֵאשִׁיכֶם אֶל־תִּפְרְעוּ | וּבְגֵדֵיכֶם לֹא תִפְרְמוּ וְלֹא תִמְתּוּ וְעַל כֹּל־הַעֲדָה יִקְצַף וְאֲחֵיכֶם כֹּל־בַּיִת יִשְׂרָאֵל יִכְבּוּ אֶת־הַשְּׂרֵפָה אֲשֶׁר שָׂרַף יְהוָה: « ומפתח אהל מועד לא תצאו פֶּתַח־מִתּוֹ כִּי־שָׂמַן מִשְׁחַת יְהוָה עֲלֵיכֶם וַיַּעֲשׂוּ כַּדָּבָר מֹשֶׁה:

« וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־אֶהרֶן לֵאמֹר: « יִין וְשִׁכָר אֶל־תִּשְׁתַּן | אֶתָּה | וּבְנֵיךָ אִתְּךָ בְּבִאֲכֶם אֶל־אֶהֱל מוֹעֵד וְלֹא תִמְתּוּ חֲקַת עוֹלָם לְדוֹרֵיכֶם: » וְלֹהֲבִדִּיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין הַחֵל וּבֵין הַטְּמֵא וּבֵין הַטְּהוֹר: « וְלֹהֲוֹרֶת אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת כֹּל־הַחֲקוּיִם אֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה אֲלֵיהֶם בְּיַד־מֹשֶׁה:

« וַיִּדְבֹר מֹשֶׁה אֶל־אֶהרֶן וְאֵל אֶלְעָזָר וְאֶל־אֶתֶּמָּר | בְּנֵי הַנּוֹתָרִים קְחוּ אֶת־הַמִּנְחָה הַנּוֹתָרֶת מֵאֲשֵׁי יְהוָה וְאֶכְלוּהָ מִצֹּת אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ כִּי קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא: » וְאֶכְלֹתֶם אֹתָהּ בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ כִּי חֻקְךָ וְחֻקְבְּנֵיךָ הוּא מֵאֲשֵׁי יְהוָה כִּי־בֵן צִוִּיתִי: « ואת חוזה התנופה ואת | שוק התרומה תאכלו בְּמָקוֹם טְהוֹר אִתְּךָ וּבְנֵיךָ וּבְנֵי־בְנֵיךָ אִתְּךָ כִּי־חֻקְךָ וְחֻקְבְּנֵיךָ נָתַן מִזְבְּחֵי שְׁלָמֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: » שוק התרומה וְחוֹזֵה הַתְּנוּפָה עַל אֲשֵׁי הַחֲלָבִים יָבִיאוּ לְהִנְיָף תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וְהִלֵּה לָךְ וּלְבְנֵיךָ אִתְּךָ לְחֶק־עוֹלָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה: « ואת | שְׁעִיר הַחַטָּאת דָּרַשׁ דָּרַשׁ מֹשֶׁה וְהָנִה שָׂרַף וַיִּקְצַף עַל־אֶלְעָזָר וְעַל־אֶתֶּמָּר בְּנֵי אֶהרֶן הַנּוֹתָרִים לֵאמֹר: « מִדּוּעַ לֹא־אֶכְלֹתֶם אֶת־הַחַטָּאת בְּמָקוֹם הַקֹּדֶשׁ כִּי קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא וְאֶתָּה | נָתַן לָכֶם לְשֹׂאת אֶת־עוֹן הַעֲדָה לְכַפֵּר עֲלֵיהֶם לִפְנֵי יְהוָה: » הֵן לֹא־הוֹבֵא אֶת־דָּמָה אֶל־הַקֹּדֶשׁ פְּנִימָה אֲכֹל תֹּאכְלוּ אֹתָהּ בַּקֹּדֶשׁ צִוִּיתִי: « וַיִּדְבֹר אֶהרֶן אֶל־מֹשֶׁה הֵן הַיּוֹם הִקְרִיבוּ אֶת־חַטָּאתֶם וְאֶת־עֲלֹתֶם לִפְנֵי יְהוָה וְתִקְרָאנָה אֹתִי בְּאֶלֶּה וְאֶכְלֹתִי חַטָּאת הַיּוֹם הַיֵּיטֵב בְּעֵינֵי יְהוָה: » וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיֵּיטֵב בְּעֵינָיו:

- a) Why are אלעזר ואיתמר called "remaining" sons?
- b) Why aren't they called this when משה speaks to them the first time?

(2) שמות ו:כג

ויקח אֶהרֶן אֶת־אֶלְיָשִׁבֶע בַּת־עַמִּינָדָב אַחֹת נַחֲשׁוֹן לֹו לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לֹו אֶת־נָדָב וְאֶת־אֶבִּיהוּא אֶת־אֶלְעָזָר וְאֶת־אֶתֶּמָּר:

- c) Introduction of the family – all four sons of אהרן listed here – as they are in כו במדבר and ג במדבר

(3) שמות כד

« וְאֶל־מֹשֶׁה אָמַר עֲלֵה אֲלֵי־יְהוָה אֶתָּה וְאֶהרֶן נָדָב וְאַבִּיהוּא וְשִׁבְעִים מִזְקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם מִרְחֹק: » וַיִּגַּשׁ מֹשֶׁה לְבַדּוֹ אֶל־יְהוָה וְהֵם לֹא יָגִשׁוּ וְהָעַם לֹא יַעֲלוּ עִמּוֹ: « וַיַּעַל מֹשֶׁה וְאֶהרֶן נָדָב וְאַבִּיהוּא וְשִׁבְעִים מִזְקְנֵי יִשְׂרָאֵל: » וַיִּרְאוּ אֵת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַתַּחַת רַגְלָיו כִּמְעָשָׁה לְבַנַּת הַסַּפִּיר וּכְעָצֶם הַשָּׁמַיִם לְטָהָר: « וְאֶל־אֶצִּילִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁלַח יָדוֹ וַיַּחֲזוּ אֶת־הָאֱלֹהִים וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ:

- d) Why aren't אלעזר ואיתמר included here?

(4) שמות כח:א

וְאֶתָּה הַקָּרֵב אֲלֵיךָ אֶת־אֶהרֶן אֹחִיךָ וְאֶת־בְּנָיו אֹתוֹ מֵתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכַהֲנָלְךָ אֶהרֶן נָדָב וְאַבִּיהוּא אֶלְעָזָר וְאֶתֶּמָּר בְּנֵי אֶהרֶן:

- e) Why are all four sons mentioned here (for the only time outside of a genealogy)?

(5) שמות לח:כא

אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הַעֲדוּת אֲשֶׁר פָּקַד עַל־פִּי מֹשֶׁה עֲבֹדַת הַלְוִיִּם בְּיַד אֶתֶּמָּר בֶּן־אֶהרֶן הַכֹּהֵן:

- f) Why is איתמר reckoned as the supervisor of the הלויים עבודת?

(6) ויקרא טז

« וידבר יהוה אל־משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבנותם לפני־יהוה וימתו: » ויאמר יהוה אל־משה דבר אל־אהרן אחיך ואל־יבא בכל־עַת אֶל־הַקֹּדֶשׁ מִבַּיִת לַפָּרֹכֶת אֲלֶפְנֵי הַפָּרֹכֶת אֲשֶׁר עַל־הָאֹרֶן וְלֹא יָמוּת כִּי בַעֲזֹן אָרָאָה עַל־הַכֹּפֶרֶת:

(7) במדבר ג

« ואלה תולדות אהרן ומשגה ביום דבר יהוה את־משה בהר סיני: » ואלה שמות בני־אהרן הכהן | נדב ואביהוא אל־עזר ואיתמר: » אלה שמות בני אהרן הכהנים המשחים אשר־מלא ידם לכהן: » וימת נדב ואביהוא לפני יהוה בהקרבתם אִשׁ זָרָה לִפְנֵי יְהוָה בְּמַדְבַּר סִינִי וּבָנָיִם לֹא־הָיוּ לָהֶם וַיִּכְהֶן אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר עַל־פְּנֵי אֶהְרֹן אָבִיהֶם: » ונשיא נשיאי הלוי אל־עזר בן־אהרן הכהן פקדת שמרי משמרת הקדש:

(8) במדבר ז:ח,לג

זאת עבדת משפחת בני הגרשני באהל מועד ומשמרתם ביד איתמר בן־אהרן הכהן:
זאת עבדת משפחת בני מררי לכל־עבדתם באהל מועד ביד איתמר בן־אהרן הכהן:

g) Why is אלעזר considered the *לויים*, נשיא הלויים, why is איתמר in charge of ומררי?

(9) במדבר ט

« וידבר משה אל־בני ישראל לעשות הפסח: » ויעשו את־הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את־משה בן עשו בני ישראל: » והיו אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא־יכלו לעשות־הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא: » ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי הקריב את־קרבן יהוה במעודו בתוך בני ישראל: » ויאמר אלהם משה עמדו ואשמעו מה־יצוה יהוה לכם:

(10) במדבר יז:ח

« ויאמרו בני ישראל אל־משה לאמר הן גוענו אבדנו בלנו אבדנו: » כל הקרב | הקרב אל־משכן יהוה ימות האם תמנו לגוע: » ויאמר יהוה אל־אהרן אתה ובניך אתה תשא את־עון המקדש ואתה ובניך אתה תשא את־עון כהנתכם: » וגם את־אחיך מטה לוי שבט אביך הקרב אתה וילוו עליך וישרתוך ואתה ובניך אתה לפני אהל העדת: » ושמרו משמרתך ומשמרת כל־האהל אף אל־כלי הקדש ואל־המזבח לא יקרבו ולא־ימתו גם־הם גם אתם: » ונלוו עליך ושמרו את־משמרת אהל מועד לכל עבדת האהל וזר לא־יקרב אליכם:

(11) במדבר יט

« וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר: » זאת חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר | אל־בני ישראל ויקחו אליהם פרה אדמה תמימה אשר איך־בה מים אשר לא־עלה עליה על: » ונתתם אתה אל־אל־עזר הכהן והוציא אתה אל־מחוז למחנה ושחט אתה לפני: » ולקח אל־עזר הכהן מדמה באצבעו והזה אל־נכח פני אהל־מועד מדמה שבע פעמים: » ושגר את־הפרה לעניו את־ערה ואת־בשרה ואת־דמה על־פרשה ישראל: » ולקח הכהן עץ ארו ואזוב ושני תולעת והשליך אל־תוך שרפת הפרה: » וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל־המחנה וטמא הכהן ער־הערב: » והשרף אתה יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא ער־הערב: » ואסף | איש טהור את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה לעדת בני־ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא: » וכבס האסף את־בגדיו וטמא ער־הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם: » הנגע במת לכל־נפש אדם וטמא שבעת ימים: » הוא יתחטא־בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר: » כלה־נגע במת בנפש האדם אשר־ימות ולא יתחטא את־משכן יהוה ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא־זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו: » זאת התורה אדם כרימות באהל כל־הבא אל־האהל וכל־אשר באהל יטמא שבעת ימים: » וכל כלי פתוח אשר איך־צמיד פתיל עליו טמא הוא: » וכל אשר־יגע על־פני השדה בחל־חורב או במת ארבעים אדם או בקבר יטמא שבעת ימים: » ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל־כלי: » ולקח אזוב וטבל במים איש טהור והזה על־האהל ועל־כל־הכלים ועל־הנפשות אשר הירשם ועל־הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר: » והזה הטהר על־הטמא ביום השלישי וביום השביעי וטמא ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב: » ואיש אשר־יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל כי את־מקדש יהוה טמא מי נדה לא־זרק עליו טמא הוא: » והיתה להם לחקת עולם ומזה מיהנדה יכבס בגדיו והנגע בקי הנדה יטמא ער־הערב: » וכל אשר־יגע בו הטמא וטמא והנגע תטמא ער־הערב:

- h) Why the emphasis on the *אהל* (and not *בית*)?
- i) Why is *טומאת מת* a 7-day waiting period?
- j) Why the specific mention of *אלעזר* here? Why not just state "בני אהרן"?